

292 వ అధ్యాయం

٢٩٢ - بَابُ تَخْرِيمِ تَشْبِهِ الرِّجَالِ
بِالنِّسَاءِ وَالنِّسَاءِ بِالرِّجَالِ فِي لِبَاسِ
وَحَرَكَةٍ وَغَيْرِ ذَلِكَ

వస్తుధారణలో, హాహభావాల ప్రదర్శనలో పురుషులు స్త్రీలను,
స్త్రీలు పురుషుల్ని అనుకరించటం నిషిద్ధం

1633. హజత్ ఇబ్రాహిమ్ (రజి) కథనం: దైవప్రవక్త (సల్లం) స్త్రీల వేషధారణను అవలంబించే పురుషులను, పురుషుల వేషధారణను అవలంబించే స్త్రీలను శపించారు.

వేరొక ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది:
స్త్రీలను అనుకరించే పురుషుల్ని, పురుషుల్ని అనుకరించే స్త్రీలను దైవ ప్రవక్త (సల్లం) శపించారు. (బుఫారీ)

(సహీద్ బుఫారీలోని లిబాన్ ప్రకరణం)

ముఖ్యంశాలు

స్త్రీల వేషధారణను, వారి అలవాట్లను, అభిరుచుల్ని అనుకరించే పురుషులను ‘ముఖున్వన్’ అంటారు. అలాగే పురుషుల వేషధారణను, అలవాట్లను అనుకరించే స్త్రీలను ‘ముతరజ్జీల్’గా వ్యవహరిస్తారు. దేవుడు ప్రకృతిపరంగా స్త్రీ పురుషులు వురిలోనూ వేర్యేరు స్వభావాలను సృష్టించాడు. అలాంటప్పుడు స్త్రీ పురుషులు ఒండొకరి స్వభావాల్ని అనుకరించే ప్రయత్నం చేయాడు. అలా చేయటం దైవాగ్రహానికి కారణం అవుతుంది. నేడు పాశ్చాత్య సంస్కృతి దుప్రభావానికి లోనెన స్త్రీలు కొందరు దేవుడు తమలో పొందుపరచిన స్వభావానికి విరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. దేవుడు కేవలం పురుషులకు మాత్రమే ప్రత్యేకించిన పనుల్ని కూడా చేయానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. దేవుడు వారి మీద ఎటువంటి బరువు బాధ్యతలు ఉంచనప్పటిక వారు స్వయంగా తమ మీద తలకు మించిన భారం మోపుకుంటున్నారు. ఈ విధంగా ఆధునికత

١٦٣٣ - عَنْ أَبْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَعْنَ رَسُولِ اللَّهِ الْأَكْرَمِ الْمُخْتَيَرِ مِنَ الرِّجَالِ، وَالْمُتَرَجِّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ.
وَفِي رِوَايَةِ: لَعْنَ رَسُولِ اللَّهِ الْأَكْرَمِ الْمُخْتَيَرِ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ، وَالْمُشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ. رِوَايَةُ الْبُخَارِيِّ.

మోజులోపడిన ప్రీలు పొళ్ళాత్య సంస్కృతిని గుట్టిగా అనుకరిస్తూ తమ ఆత్మలకు తామే అన్యాయం చేసుకుంటున్నారు.

1634. హజుత్ అబూ హుదైరా (రజి) కథనం: దైవప్రవక్త (సల్లం) ప్రీల దుస్తుల్లాంటి దుస్తుల్లి ధరించే పురుషుల్లి, పురుషుల దుస్తుల్లాంటి దుస్తుల్లి ధరించే ప్రీలను శపించారు. (అబూదావూద్ దీనిని దృఢమైన ఆధారాలతో ఉల్లేఖించారు).

(సుననె అబూదావూద్‌ని లిబాన్ ప్రకరణం)

1635. హజుత్ అబూ హుదైరా (రజి) గారే చేసిన మరొక కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు: నరకవాసుల్లో రెండు రకాల వారుంటారు. వారిని నేను కూడా చూడలేదు. (అంటే ఏరు రాబోవ కాలంలో పుడతారు). వారిలో ఒక రకం వారి దగ్గర ఆపుతోకల్లాంటి కొరదాలు ఉంటాయి. వారు వాటితో జనాన్ని కొడతారు. రెండవ రకం వారు ప్రీలు. ఏరు దుస్తులు ధరించినప్పటికీ నగ్గం గానే ఉంటారు. ప్రజల్లి ఆకర్షిస్తారు. ప్రజలచేత ఆకర్షించబడతారు. వారి తలలు బుట్టి ఒంటెల యొక్క ఒంగిన మూపురాల మాదిరిగా ఉంటాయి. ఇలాంటి ప్రీలు స్వర్గానికి వెళ్ళలేరు. అంతేకాదు, స్వర్గసువాసన అల్లంత

١٦٣٤ - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَعَنَ رَسُولِ اللَّهِ الرَّجُلُ يَلْبَسُ لِبْسَ الْمَرْأَةِ، وَالْمَرْأَةُ تَلْبَسُ لِبْسَ الرَّجُلِ. رواه أبو داود بإسناد صحيح.

١٦٣٥ - وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «صِفَانٌ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرْهُمَا: قَوْمٌ مَعْهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمْبَلَاتٌ مَائِلَاتٌ، رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمِ الْبُختِ الْمَائِلَةُ لَا يَدْخُلُنَّ الْجَنَّةَ، وَلَا يَجِدُنَّ رِيْحَهَا، وَإِنَّ رِيْحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا» رواه مسلم. معنى «كاسيات»، أي: مِنْ نِعْمَةِ اللَّهِ «عَارِيَاتٌ» مِنْ شُكْرِهَا. وَقِيلَ: مَعْنَاهُ: تَشْرُّ بَعْضَهُنَّ بَدَنَهَا، وَتَكْشِفُ بَعْضَهُ إِظْهَارًا لِجَمَالِهَا

దూరం నుంచే గుభాళిస్తూ ఉంటుంది.
అయినప్పటికీ వారికి దాని సువాసన
కూడా రాదు. (ముస్లిం)

‘కాసియాత్’ అంటే దేవుడు అనుగ్రహించిన దుస్తులు ధరించి ఉంటారు.
‘ఆరియాత్’ అంటే ఆ అనుగ్రహసికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోనివారు. కొంత మంది దృష్టిలో ‘ఆరియాత్’ అంటే తమ అందచందాలను ఇతరు లకు చూపేటే ఉద్దేశ్యంతో తమ శరీరంలోని కొంతభాగాన్ని దుస్తులతో కప్పి మిగతా భాగాన్ని నగ్గంగా ఉంచు కునేవారు.
ఆరియాత్ అంటే తమ శరీరపు తథకు బెఱుకులు కానవచ్చే విధంగా పల్చుటి దుస్తులు ధరించిన వారని మరి కొందరు అభిప్రాయపడ్డారు.
‘మాయిలాత్’ అంటే దైవవిధే యత పట్ల, తాము నెరవేర్పవలసిన విధుల పట్ల వైముఖ్యం చూపేవారని,
‘ముమీలాత్’ అంటే తాము చేసే చెడు పనులు ఇతరులకు కూడా నేర్చే స్త్రీలని కొందరు అభిప్రాయపడగా, మరి కొందరు మాయిలాత్ అంటే వయ్యా రాలు పోతూ నడిచేవారనీ, ముమీలాత్ అంటే భుజాలు ఎగేసుకుంటూ నడిచే వారని అభిప్రాయపడ్డారు. ఇంకొందరు మాయిలాత్ అంటే తమ శిరోజాలను బాగా అలంకరించుకొని ఆకర్షణీ యంగా తయారయ్యేవారని (వ్యభిచారి

وَنَخْوِهِ، وَقِيلَ: تَبَسُّرٌ ثُوبًا رَّفِيقًا يَصْنُفُ لَوْنَ بَدِينَهَا، وَمَعْنَى «مَائِلَاتٌ» قِيلَ: عَنْ طَاعَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَمَا يَلْزَمُهُ حِفْظُهُ، «مَمِيلَاتٌ»: أَيْ: يُعَلَّمُنَ غَيْرَهُ مِنْ فِعْلَهُنَّ الْمَذْمُومَ، وَقِيلَ: مَائِلَاتٌ يَمْشِيْنَ مُبَخِّرَاتٍ، مَمِيلَاتٌ لَا كَتَافِهِنَّ، وَقِيلَ: مَائِلَاتٌ يَمْشِطُنَ الْمِشْطَةَ الْمَيْلَاءَ: وَمِنْ مِشْطَةُ الْبَعَابِيَا. وَ«مَمِيلَاتٌ»: يَمْشِطُنَ

ఊలు ఈ విధంగా తయారవుతారు), ముఖ్యాలాత్ అంటే ఇతరుల శిరోజాలను కూడా ఆ విధంగా అలంకరించే వారు అని అభిప్రాయపడ్డారు. వారి తలలు బుట్టి ఒంటెల మూపురాల మాదిరిగా ఉంటాయ్యంటే వారు తమ శిరోజాలను వోటీలోగాని లేక మరేదైనా బట్టతో గాని చుట్టుకోవటం మూలంగా వారి తలలు ఎత్తుగా ఉంటాయన్న మాట.

(సహీద్ ముస్లింలోని లిబాన్, జీన్హో ప్రకరణం)

ముఖ్యాలంకాలు

ప్రజలపై దౌర్జన్యం చేసేవారిని ఈ హదీసులో తీవ్రంగా పొచ్చరించటం జరిగింది. నేరం చేసినవందుకు శిక్కగా కొరడా దెబ్బులు కొట్టడం దౌర్జన్యం క్రిందికి రాదు. అన్యాయంగా ప్రజల్ని కొట్టడం మాత్రమే దౌర్జన్యం క్రిందికి వస్తుంది. ఇది మహాపాపం. నిస్పిగ్నగా, పరదా నిబంధనల్ని ఏ మాత్రం లెభ్య చేయకుండా తమ అంద చందాలను, సాందర్భాలంకరణలను జనుల ముందు ప్రదర్శిస్తూ తిరిగి ప్రీతిలను కూడా ఈ హదీసు పొచ్చరిస్తూంది. చెడువునులకు పాల్పడే ప్రీతిలు మాత్రమే సాధారణంగా ఇటువంటి చేష్టలకు ఒడిగడుతుంటారు. ఈ విధంగా సాందర్భాన్ని ప్రదర్శించి ప్రీతిలు పురుషులను ఆకర్షించి ఉభయులూ చెడులో ఇరుక్కుపోవటానికి కారణమవుతుంటారు. తమ శిరోజాలను వివిధ రకాలుగా అలంకరించుకుంటారు. ప్రీతి తన శిరోజాలను అలంకరించుకోవటం, అందంగా ముస్తాబుకావటం తప్ప అని ఇస్లాం అనడం లేదు. అటువంటి అందచందాలను పర పురుషుల ముందు ప్రదర్శించటమే తప్ప అని అంటుంది ఇస్లాం. ఎందుకంటే సృష్టికర్త అయిన అల్లహ్ ప్రీతి పురుషుల మధ్య ఒక ఆకర్షణను పొందు పరిచారు. అయితే ఆ ఆకర్షణను ధర్మసమ్మతమైన రీతిలోనే వినియోగించాలని నియమం పెట్టాడు. ఇది దేవుడు మనిషికి పెట్టిన పరిక్ర. కనుక సృష్టికర్త నిర్ద్దయించిన హద్దులను మానవులు ఏ మాత్రం అతిక్రమించినా ఆ ఆకర్షణ ఒక్కసారిగా భగ్నమని క్రమక్రమంగా అది వికృతరూపం దాల్చడానికి కూడా అవకాశం ఉంది. ప్రీతి అందచందాలు, ఆమె సాందర్భపు తలుకు బెఱుకులు అతి ఎక్కువగా ఈ ఉపద్రవానికి కారణమవుతాయన్న సత్యాన్ని ఎవరూ విస్మయించలేరు. అందువల్ల ప్రీతిలు ఈ విషయంలో ఎంతో జాగ్రత్తగా వ్యవహారిస్తూ ఉండాలని ఇస్లాం ప్రభోధిస్తోంది.

غَيْرَهُنَّ تِلْكَ الْمِشَطَةُ. «رُوْسُهُنَّ كَأَسْنِمَةٍ الْبُخْتِ»، أَيْ: يُكَبِّرُهُنَا وَيُعَظِّمُهُنَا بِلَفْ عِمَامَةٍ أَوْ عِصَابَةٍ أَوْ نَخْرِهِ.